

Afstand fra min Udtalelse om, at Vallen bør pasteuriseres, medmindre det ad videnskabelig Vej bestemt godtgøres, at Vallen er smittefri. De Herrer ville kun gaa med til et Paabud om, at Vallen skal pasteuriseres, hvis der foreligger et Bevis for, at Vallen er smittefarlig, altsaa, Forskellen mellem de Herrer og mig er i dette Tilfælde, at vi ville lægge Bevisbyrden paa et forskelligt Sted. Det glædede mig overordentligt at høre, at den højtærede Landbrugsminister gav mig Ret paa dette Punkt. Jeg maa fremdeles hævde, at Vallen bør pasteuriseres, hvis der ikke foreligger Bevis for, at Vallen er smittefri, og jeg tvivler meget om, at der vil komme til at foreligge noget saadant Bevis. Flere ærede Medlemmer, blandt andet det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), have omtalt, at i de Dele af Landet, hvor den største Ostelavning, det største Forbrug af Valle har fundet Sted, har man ikke haft mere Tuberkulose i Svinebesætningerne end andre Steder. Det ærede Medlem kaldte det et Bevis for Vallens Smittefrihed. Men det er det virkelig ikke. Som det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Philipsen) forleden udtalte: Vallen fodres op paa Svinene, naar de ere i en ret modstandskraftig Alder, og Svinenes Levetid er kun kort. Det er ikke alene for at holde Liv i Svinene, at vi ville have ogsaa Vallen pasteuriseret, det er ogsaa og mest for, at Svinene skulle være af en saadan Beskaffenhed, at de blive et saa smittefrit Næringsmiddel som muligt. Det synes at fremgaa af enkelte af de ærede Medlemmers Udtalelser, at Mejerierne som saadanne have været imod et eventuelt Paabud om at pasteurisere Vallen. Jeg skal gøre de Herrer opmærksom paa, at der, hvad de ville kunne se af Tillæget til Betænkningen over Lovforslaget i Fjor, er Mejerier, der ønske et saadant Paabud — der er f. Eks. ogsaa ostlavende Mejerier. Ved Skrivelse af 9. Marts 1905 fra Fyns Mejeriforening — paa Fyn produceres der som bekendt megen Ost — til Andelsmejerierne i Fyns Stift udtaler Mejeriforeningen, at det sluttelig er Mejeriernes Andelshavere, der bære Tabet ved den Tuberkulose, der paaføres Svinene ved det Affald, som udleveres af Mejerierne. Og den nævnte Mejeriforening resumerer saaledes: „Hidtil have Mejerierne kun pasteuriseret den skummede Mælk, nu gælder det i lige saa høj Grad om at pasteurisere Vallen“. Jeg skal ogsaa nævne, hvad der muligvis ikke er alle ærede Medlemmer bekendt, at ved Afregning over tuberkulose Svin f. Eks. ved Odense Eks-

portslagteri staaer der paa Bagsiden af Papiret: „Sørg for, at alt Affald, al Valle, alt Skyllvand bliver pasteuriseret“.

De Herrer, der ere imod Pasteuriseringen af Vallen, tale om de store Udgifter for Mejerierne, som et Paabud om Vallens Pasteurisering vilde medføre. Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og i Dag ogsaa det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen) mente, at det vilde dreje sig om en Udgift for hvert Mejeri af mellem 1,000 og 1,500 Kr. Jeg tror, at de Herrer regne meget for højt. Ifølge en Skrivelse fra Landbrugsministeriets tilsynshavende, Hr. Rudolf Schou, til Udvalget i Fjor vil Pasteurisering af Vallen koste $\frac{2}{3}$ Øre for 100 Pund Valle, altsaa 66 Kr. for 1 Million Pund Valle, og jeg tvivler om, at der er ret mange Mejerier i Landet, hvor der produceres mere, og Pasteuriseringen med direkte Damp vil ikke medføre Udgift til Materielanskaffelser ud over Anskaffelsen af Rørledning og Dampventil.

Med Hensyn til min Bemærkning forleden om Lovforslagets § 29 udtalte den højtærede Landbrugsminister, at han ikke turde gaa saa vidt, som jeg mente der burde gaas, og at han mente, det skulde overlades til fri Forhandling mellem Producenterne og Køberne, om første Køber alene skal kunne henholde sig til Mejerierne, og om anden, tredje, eventuelt fjerde, femte Køber skulle være medansvarlige. Jeg kan fremdeles ikke se andet, end at Tilvirkeren af Smør skal være ansvarlig for, om Smørret kommer med mere Vandindhold end lovbefalet, saa længe Smørret er i den originale Emballage og forsynet med de originale Kontrolsedler. Som Paragraffen foreslaas redigeret, bliver nemlig Eksportøren altid medansvarlig, da alt Smør jo skal til anden Køber, til tredje, fjerde, femte Køber maaske, og dette Medansvar for Mejeriets Overtrædelse maa medføre Nødvendigheden af, at Eksportøren lader analysere hver eneste Drittel Smør, han faar, i alle Tilfælde hvis han vil være fuldstændig garderet mod Strafansvar. Derimod indrømmer jeg, at det vilde være rimeligt, om der fastsattes en vis Tidsfrist, ud over hvilken Mejeriet ikke havde noget Ansvar for Smørrets Vandindhold.

Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, havde han ogsaa Øjet aabent for de betydelige Vanskeligheder, som en Datomærkning af Smørret vilde afstedkomme. Lurmærket er i England, efter min Mening fejlagtig, blevet opfattet, ikke som